

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B. K.**, zastúpeného JUDr. M. B. proti odporcovi **A.** (predtým J.), IČO: X. **o vyrovnanie podlžnosti počas zamestnania**, vedenej na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 19C/52/2010 (predtým na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 8C 155/2009) o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2010, sp.zn. 3NcC 9/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súde Spišská Nová Ves dňa 14. augusta 2009 domáhal vyrovnania podlžnosti zo strany odporcu, ktorá mu vznikla za trvania zamestnania u odporcu. V rámci návrhu žiadal, aby o jeho návrhu rozhodoval Okresný súd Spišská Nová Ves, keďže pracoval na pracovisku odporcu S..

Okresný súd Spišská Nová Ves postúpil vec Okresnému súde Košice II z dôvodu miestnej nepríslušnosti s poukazom na ustanovenie § 105 ods. 2 O.s.p. s odôvodnením, že v danej veci bola splnená podmienka v zmysle ustanovenia § 105 ods. 1 druhá veta O.s.p., že navrhovateľ vystupuje v konaniach na civilnom úseku opätovne ako navrhovateľ.

Postúpenie veci namietal navrhovateľ z dôvodu, že príslušnosť Okresného súdu Spišská Nová Ves zakladá skutočnosť, že pracoval trvale na pracovisku S. a preto žiada prejednanie veci na tomto súde.

Okresný súd Košice II s postúpením veci nesúhlasil a predložil vec na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu v zmysle ustanovenia § 105 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 26. februára 2010, sp.zn. 3NcC 9/2010 rozhodol tak, že na konanie je príslušný Okresný súd Košice II. Mal za to, že Okresný súd Spišská Nová Ves správne postúpil vec miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Košice II.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd rozhodol, že na konanie vo veci je miestne príslušný Okresný súd Spišská Nová Ves. V dovolaní navrhovateľ namietal, že krajský súd nesprávne interpretoval ustanovenie § 87 písm. a/ a b/ O.s.p. a o postúpení veci rozhodol nesprávne, v dôsledku čoho došlo k porušeniu základného práva navrhovateľa na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu je spôsobilým predmetom tohto opravného prostriedku.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že spôsobilým predmetom dovolania sú len právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Skutočnosť, že dovolaním napadnuté rozhodnutie vydal krajský súd, ešte neznamená, že tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. V občianskom súdnom konaní totiž krajský súd môže rozhodovať nielen ako súd odvolací (§ 10 ods. 1

O.s.p.), ale aj ako súd prvého stupňa (napr. § 9 ods. 2 O.s.p.) a tiež ako súd nadriadený okresnému súdu (napr. § 105 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ktorým ako súd nadriadený Okresnému súdu Košice II rozhodol o miestnej príslušnosti na konanie v predmetnej veci. Rozhodovanie krajského súdu o miestnej príslušnosti na konanie vo veci (§ 105 ods. 3 O.s.p.) nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s rozhodovaním krajského súdu ako súdu odvolacieho (§ 10 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 201 a nasl. O.s.p.). Predpokladom postupu podľa § 236 a nasl. O.s.p. je existencia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v inštančnom konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v rámci prípustných riadnych opravných prostriedkov. Rozhodnutie krajského súdu o príslušnosti okresného súdu na konanie je síce rozhodnutím konečným, ale vynesným mimo rámec inštančného postupu, kedy krajský súd nerozhoduje ani ako súd prvého stupňa, ani ako súd druhého stupňa. Proti takémuto rozhodnutiu nie sú potom zákonom pripustené žiadne opravné prostriedky, preto tu neexistuje ani žiaden funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto neprípustnom opravnom prostriedku rozhodnúť.

Súd je povinný kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky konania (§ 103 O.s.p.), predovšetkým či vec patrí do právomoci súdu, a je daná jeho vecná alebo funkčná príslušnosť. Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 O.s.p.).

V Občianskom súdnom poriadku je upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Z uvedeného vyplýva, že ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, príp. orgán, ktorému by bolo možné vec postúpiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie zastavil (§ 104 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

Dovolací súd záverom považuje za potrebné poukázať aj na podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo forme uznesenia. V zmysle § 239 ods. 1

O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdenie uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Z uvedeného je teda zrejmé, že ak by aj bola splnená podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 236 ods. 1 O.s.p., teda ak by išlo o právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolanie navrhovateľa je neprípustné z dôvodu, že ide o dovolanie proti uzneseniu o príslušnosti.

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p a § 151 ods. 1 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2010

JUDr. Vladimír Magura, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

